

HÍRADÓ

KÖNYVTÁRI

XXXVII. ÉVF 11. SZÁM 1993. NOVEMBER

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
dolgozóinak tájékoztatója

NINCS KÜLÖN GYERMEKKÖNYVTÁRI TETŐ

A hetvenes években közel 10 évig dolgoztam önálló gyermekkönyvtárban; azóta is érdeklődve figyelem helyzetü/n/k változását (sorsu/n/k alakulását). A bölcs tárgyilagosság legfeljebb szándék, ha e témáról kezdett vita fonalát tovább gombolyítom.

Nem csak a megszépítő messzeség, de a számokban is kifejezhető eredmény alapján mondhatom, igazi aranykora volt ez a gyermekkönyvtárnak: demográfiai hullám felfutóban, (1970-ben 144 170, 1980-ban már 180 810 a budapesti tanulók száma), a beiratkozási arány kerületenként nagyon eltérő volt, de összességében 30% feletti.

A csírájában lévő iskolai könyvtárral szemben jól működtetett, s jól működő gyermekkönyvtári hálózat állt, vonzó szakmai közösséggel. Ma - ismerve a gyakorlatot, haligatva és olvasva gyermekkönyvtáros kollégákat - a helyzet nem ilyen egyértelmű. Úgy érzem, a közérzetünk - a többiekről most ne essen szó, bár megérne egy misét egy Danielle Steel és egy VICO (lehet Intercom is) között - nem igazán jó; jobban fájlalják a mindennapos taposómalmot, elégedetlenek a körülményekkel, néha önmagukkal és az elért eredményekkel. Pedig mindnyájan tudjuk, hogy a kerületek többségében igen színvonalas, sokszínű gyermekkönyvtári munka folyik, hogy a hálózat most sem szűkülöködik tehetséges, kreatív gyermekkönyvtáros személyiségekben.

Az utóbbi 10-15 év belső változásai: a szervezeti átalakítás, az irányítás korszerűsítése, a decentralizálás - bár a modern nagyvárosi könyvtári ellátását voltak hivatva szolgálni, - de e folyamatokban nem sikerült a gyermekkönyvtáraknak az eddigi státuszokat megőrizni.

A főkönyvtári rendszer oly módon "kedvezett" a státuszvesztésnek, hogy felerősítette az "elszigetelődést"; egy-egy izgalmas gyermekkönyvtári kezdeményezés nagyobb eséllyel maradt a kerületen belül, és nem kapott nagyobb visszhangot. (Ma is hiányzik az a szakmai közösség, amely menedzselhetné ezeket a kezdeményezéseket és nem hiszem, hogy ehhez rendszeres éves költségvetés, vagy "valahányórás" segítség alapvető feltétel lenne.)

Papp István 1966-ban kiadott jelszava, az "előre a családi könyvtár a kért" a felnőtt - és gyerekiszolgalat közötti űrt volt hivatott csökkenteni. És sikerült, az űr tűnt, s némileg a gyermekkönyvtárak tere, s a gyermekkönyvtárosok száma is. (Némi túlzással persze!) Történtek mindezek akkor, amikor az iskolai könyvtárak igen intenzíven fejlődtek, úgy 1989-ig.

Néhány adat a beiratkozott gyermekolvasók és a budapesti tanulók létszámának összehasonlításához. Elgondolkodtató. De ne legyenek illuzióink. A külső hatások: elidegenedés, az értékvesztés, a kulturális igénytelenség stb. ellensúlyozásáért a könyvtáros nagyon sokat tehet, de megoldani nem tudja.

Év:	Olvasó:	Tanuló:	%
1970	43 847	132 314	33%
1975	45 115	144 170	32%
1980	53 267	180 810	29,9%
1985	69 191	215 829	32%
1990	55 836	185 810	30%
1991	51 289	175 366	29,2%
1992	39 477	167 290	23,5%

A stratégiai terv és a szakmai koncepció is jóindulatúan foglalkozik a gyerekek könyvtári ellátásával: "számunkra az egyik legfontosabb olvasói kategóriát jelentik, akik számára speciális, életkori sajátosságaiknak megfelelő ellátást és szolgáltatásokat kell nyújtani". (Szakmai koncepció 8. p.) De mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy ilyen szűkös esztendőben a "legfontosabb" olvasói kategória inkább csak frázis, hogy a kényes egyensúly megtartása is nehezen sikerül (hiszen egyik olvasói kategória csak a másik rovására lehet a "legfontosabb"), s hogy átmeneti és bizonytalan körünkben a stratégiai tervek (és a szakmai koncepciók) is hamarabb amortizálódnak.

Nem hiszem, hogy kihagyhatnánk a számvetésből a gazdasági nehézségek miatt kényszerűségből felvállalt pénzes szolgáltatások hatását, s azon törekvések felerősödését, amelyek nem feltétlenül a színvonalas gyerek- és felnőtt olvasószolgálat, a könyv, a művészetek értéke irányában hatnak. Jó lenne a szükségből erényt kovácsolni, s a bevételből pl. létszámot növelni, felszabadítva a könyvtárosok, gyerekkönyvtárosok idejét a tartalmi munkára, a felkészülésre, pályázatok írására (s a velejáró adminisztrációra is) stb.

Azt hiszem, hogy a műhely megítélése meglehetősen vegyes, néha infantilis, de soha sem koncepciózus. A résztvevőknek azt lenne hasznos megtudniuk, hogy milyen fizetése van a kerületekben a gyermekkönyvtárosoknak, vagy milyen az állománygyarapítási gyakorlata a kettős funkciójú vagy iskolában működő könyvtáraknak stb. stb. Bár még ettől sem lenne lélekemelő 13-19 óráig videót kölcsönözni.

Jó lenne, ha a műhely szakmai fórumoknak, vitáknak adna helyet, ha felméréseket, tanulmányokat készítené, ha képviselné a szakma érdekeit, ha feltérképezné a "házon kívüli" lehetőségeket, anyagi forrásokat törekvéseik megvalósításához.

Az írásokban felvetett problémák nagy része (létszám, munkaidő stb.) a kerületi könyvtárigazgató kompetenciája. Tekintélyes szakmai közösgelgel a hátuk mögött őket is, de az intézet vezetését is könnyebben győznék meg terveikről, konkrét elképzeléseikről a gyermekkönyvtárosok.

Végül nem biztos, hogy ha hőséget érzünk, a tető ég, de az igen, hogy nincs külön gyermekkönyvtári és egyéb tető. Csak egy tető van, (maximum kétfedeles), "akié az egész, azé a részek is".

Kovács Éva

„A GYERMEKEKRE JUT A LEGKEVESEBB IDŐ”

Eljátszottam a gondolattal: Ha én ülnek Ica helyében, és nekem tennék fel a kérdést: "... mi van az Egésszel?" mit válaszolnék? Nem tudom. A mi csepeli helyzetünket nem szeretném általánosítani, s innen rálátásunk "az Egészre" minimális. Kapcsolatom a

Illusztrációink a Központi Könyvtár új antikvár beszerzéséből valók. A forrásként szolgáló könyv 400 fametszetet közöl a 16. századból. (Die Welt des Hans Sachs. Nürnberg, 1967.)

többi könyvtárossal (ez főleg az utóbbi évekre igaz) esetleges, véletlenszerű. Az információk (ha vannak) ritkán, sok esetben késve jutnak el hozzánk. Lehet, hogy az én hibám, de nem tudom, hogy a régi gyermekkönyvtárosok közül ki maradt meg, az újakat pedig csak a környező könyvtárakból ismerem. Megpróbáltam arcokat magam elé idézni, neveket felsorolni, de szégyellem leírni, melyik az a szám, ahol elakadtam.

Az utóbbi időben kolleganőm, Inczéné Molnár Ágnes jár a Műhely foglalkozásaira (így alakult a kettőnk közötti munkamegosztás). Az is lehet, hogy azért nem törtem magam, mert engem manapság nem egy-egy bemutatónak foglalkozás érdekel igazából, hanem szeretnék képet kapni, hogy milyen közérzettel dolgozik a többi (maradék) gyermekkönyvtáros. Ki az, aki megmaradt a mindennapok taposómalmában érzékenynek, fogékonyak. Szeretném tudni, hogy "sorstársaim" hogyan teszik túl magukat a sokasodó nehézségeken, hogyan harcolnak a saját fásultságuk ellen (elnézést, lehet, hogy ez csak saját probléma).

A mi könyvtárunk általános iskolában működik, ez egy csomó plusz feladatot ró ránk, rengeteg energiát fektetünk (felmutatható haszon nélkül) nem kifejezetten könyvtári munkába is. Tudom, hogy ez az a forma, ami

Kedves Kollégák !

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Közalkalmazotti Tanácsa

1993. december 8-án, szerdán, 10 órakor

F Ó R U M O T

rendez, melynek helyszíne a **KÖZPONTI KÖNYVTÁR** olvasóterme.

A Fórum programja:

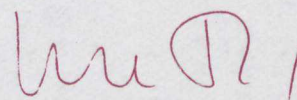
1. A Közalkalmazotti Tanács bemutatkozása, feladatainak rövid ismertetése.
Beszámoló az eddig végzett munkáról.
2. Beszélgetés aktuális kérdésekről.

A Fórum meghívott vendége **KISS JENŐ** főigazgató.

A Főigazgató úr és a Közalkalmazotti Tanács kéri, hogy kérdéseiteket 1993. december 6-ig írásban juttassátok el a Főigazgatói Titkárságra. Természetesen a Fórum lehetőséget kínál a helyszínen megfogalmazódó kérdések megválaszolására is.

Szeretettel várunk mindenkit !

Budapest 1993. november 24.

Kelemen Tamás
elnök

leginkább "halálra van ítélve", de azt is tudom, hogy élő, folyamatos kapcsolódásra a gyerekekkel leginkább itt van lehetőség.

A kerület más könyvtáraiban helyettesítve tapasztaltam, hogy a nagy forgalom közepette a gyerekekre jut a legkevesebb idő és energia. Kíváncsi lennék, hogy a különböző könyvtártípusban hogyan alakul a gyerekek könyvtári ellátása.

Évek óta nem volt (vagy nem tudok róla) olyan alkalom, amikor összejöttek volna a gyerekkönyvtárosok, s beszélgettünk volna helyzetünkről, lehetőségeinkről. Lehet, hogy a közös gondolkodás kimozdulást jelentene ebből a passzív állapotból, amit saját magamon is tapasztalok. Nehéz úgymond "kívülről" kezdeményezni, nincs olyan ember (vagy nem tudok róla), akihez fordulni lehetne, aki ezt a testületet átfogná, akinek ez lenne a munkája.

Egyetértek Szász Icával: a gyerekkönyvtárosi munka legfontosabb része szerintem is az olvasmányközvetítő szerep, az olvasás megszerettetése, arra nevelni a gyerekeket, hogy az olvasás életük fontos, mással nem pótolható részévé váljék.

Lehet, hogy azért "vonulunk vissza a saját kuckónkba", s próbálunk nem venni tudomást a "fejünk felett égő tetőről", mert ennek a szerepnek a vállalásához viszonylagos nyugalomra, állandóságra van szükség. Ez nagyon nehéz agyonterhelt, állandó rohanásra, kapkodásra kényszerítő életünkben.

Az interjú utolsó kérdése: "Tudunk-e még beszélgetni a gyerekekkel? Rájuk tudunk-e még mosolyogni?" Feltettem magamnak én is a kérdést. A válaszem: legtöbbször igen.

A "legtöbbször" azt is jelenti: néha már nem.

Gerencsér Valéria
XXI/4

„TUDUNK-E MÉG BESZÉLGETNI A GYEREKEKKEL?”

I.

A felsült mesemondó

Anyuka két délceg fiúcsemetével és egy degeszre tömött bevásárló szatyorról érkezik. Egyenesen a gyerekrészlegbe mennek, ahol Anyuka lerakja a táskát, őrzését fiaira hagyva, s visszasétál a videós dobozokhoz. Nézelődik. Futólag belelapoz a videokatalógusba, majd odajön, és megkérdezi, hogy kaptunk-e mostanában új kommandós filmeket. Hogy nem öntök tüstént a kötetnyébe egy rakás kommandós filmet megsértődik, s faképnél hagyva visszakörömpözi a dobozokhoz.

A fiúk közben feltalálták magukat, egy-egy szivaccsal tömött párnára telepedve a szatyor mellett, képregényújságot nézegetnek. A kicsi nem, de a nagy már biztosan jár iskolába. Ezt onnan gondolom, hogy néha, nagy kinnal kibetűz egy-egy szót öccsének az újságból.

Hirtelen ötlettel odamegyek, s leguggolok velük szemben. Nem méltatnak túl nagy figyelemre, épp csak felpillantanak, s viszatemetkeznek újra az újságjukba. A kicsi olykor odabök egy-egy rajzfigurára, de a nagy már egy betűt sem hajlandó olvasni neki; zavarja a jelenlétem. Azért én elkezdem:

- Képzeltétek gyerekek, tegnap itt járt a könyvtárban Jancsi és Juliska, és elmesélték, hogyan menekültek meg a Gonosz Boszorkánytól.

- Hülyeség! - szakít félbe a nagyobbik fiú, s feddőn öccsére néz, nehogy végbehall-

gassa már ezt a sületlenséget. Tüntetően az újságba merül, aminek lapjain bőrzebe öltözött amazonok és izompacsirták viaskodnak rémisztító külsejű szörnyekkel: fénykarddal, lézerpisztollyal és szigonypuskával, a szuperrobotgyilokágyú indító kódjáért.

- De bizony! Tényleg itt jártak, még rágó gumit is adtam nekik - erősgetem.

Erre föltekintenek, s olybá tűnik, mint-ha várnák a folytatást.

- Azt is mondták, hogy szoktak kirándulni a mézeskalácsházikóhoz, és megígérték, hogy legközelebb nekem is hoznak egy mézeskalácshuszárt vagy egy szívet. Olyat, amelyinek tükör is van a közepén.

- Ezt már nem hiszem! - kotyog közbe a nagyfiú. - Senki se bírna mézeskalácshuszárt építeni. Eláztatná az eső.

- De annak a mézeskalácsházikónak karamellcukorból vannak a cserepei, és nem árt neki az eső, még a hó sem...

- Hülye hazudós! - fortyan fel a nagyfiú. - Téged a Sziklaöklű a kisujjával leterítene. A Vasmarkú Nindzsa semmi perc alatt eltörné a nyakcsigolyádat!

Erre már nem tudok mit válaszolni. Lassan fölegyenesedek, és zsibbadt térdekkel bevászorgok a kölcsönzőpult mögé.

II.

Csibészmondások

Ez egy pénteken volt. Akkoriban, amikor a nyári nyitvatartásról visszaálltunk a "rendes"-re. (Így érdeklődtek telefonon is.) Nem jutott még eléggé a nagyközönség tudomására e változás, így kevesebb hivatlan, túlmozgásos és konfliktushelyzeteket gerjesztő idegen lézengett termeinkben. "Elmennék mi így is!"*

Egy férfigyermek jött az apjával. Nem lehet elég korán kezdeni a szokásminták átplántálását utódainkba. Miután szemrevételezte a terepet, kiszúrta magának a filodendront, piszkálta a tövét, rálehelte a levelekre, ábrákat rajzolt rájuk az ujjával, majd a légzőgyökereket kezdte hajtogatni elmélyült ihletettséggel neoavantgard formációkba. Kénytelen voltam megzavarni kreatív önfeledtségét, figyelmeztetve, hogy ha sokáig tekergeti azokat a hámló szárazakat, eltörnek, és megfullad a növény. Eléggé kelletlenül fogadta közeledésemet, egy kicsit hátrább is húzódott, de aztán felajánlotta, hogy megmutatná nekem, ezeken a gyökereken, hogy hogyan ölne meg ő egy kígyót, ha megtámadná. Erre azt válaszoltam, hogy nem nagy hős, aki csak egy ilyen vékony gereznájú kígyót bírna kinyiffantani, de jöjjön csak velem, mutatok én itt egy könyvben olyan kígyót, amelyet még az állatkertben se, de még a TV-ben sem látott. Indítványomat elutasította, mondván, hogy nem is érdeklik őt már a kígyók, arra kért, hogy találjak ki inkább kettőnknek valami érdekes játékot. Jól van, mondtam, gyere csak, mindjárt lesz itt valami érdekes (próbáltam odábbcsalni a filodendrontól, s reménykedtem, hogy hátha eszembe jut valami. De nem kellett semminek eszembe jutnia, mert hirtelen elém állt, s arra kapacitált, hogy mondjam ki jó hangosan, hogy szombat. Rálettem a dologra, és kimondtam jó hangosan: szombat. "Szopod a vén lovat!"- volt a válasz, s hátranyaklott fejjel, boldog hahotába táncikált előttem, majdnem nekiesett az "egzotikus regények" polcának. Azután azt kellett mondanom, hogy: vasárnap. Mit nekem,

kivágtam azt is: vasárnap! "Vason verik apádat!" - bökött meg az ujjával, s újabb bruhahába kezdett, rogyadozó térdekkel. Észrevettem, hogy már többen figyelnek miniket, de nem törődtem vele, érdekelt a bűdös kölyök spontán és keresetlen kapcsolatépítő technikája, hasznosítandó az ellesetteket a public relationsben. (Miket mondok?!) Akkor elcsendesült, láttam, törli a fejét egy újabb csibészmondáson. Nem vártam meg, hogy újra csöbe húzzon, belenyúltam én is a "tarso-lyomba", s előjöttem a farbával. Na, öreg-apám, mondd csak akkor most te nekem, hogy: csütörtök! "Csütörtök!" - ismételte utánam, de amikor a választ meghallotta, (Győtörjön meg az ördög!) csak legyintett egykedvűen, s közölte, hogy ezt már ismerte. Nem hagytam annyiban (nehogy lefőzzön már ez a dugasz!), sorolni kezdtem: Jaj de hideg ez a beton, felveszem a nagykabetom. Pincér fején görbe sörény, hogy került a sörbe görény?! - Hiába volt minden igyekezetem, mert egyre fancsalibb képet vágott, s tekergetni kezdte a nyakát, mintha az apját keresné, hogy faképnél hagyjon. Nincs mese, gondoltam, elő kell jönnöm egy vastkosabb ásszal: Vasláda, apád töke hat mázsa! - sűgtam a fülébe. Na, ez végre megtette a hatást; a szeme felcsillant, bugyborékolta a nevetéstől, majd futásnak eredt az apja felé, hogy megossa vele a "talált kincset", mert ezt még biztosan ő sem ismeri. Az apa egyébként ott bogarászott a közelünkben, s fejcsóválva, de közbe nem avatkozva végighallgatta épületes társalgásunkat.

Szóval odaszaladt, s ezt az időt én kihasználva elslisszoltam az iroda felé, mielőtt végzetesen és rútol kiderült volna, hogy valamikor voltam én is ilyen átokházi, eleven, rossz gyerek.

Koncz Károly

*Könyvtárosnak (mint olyannak) rossz kiszólása.

TOVÁBBTANULÁSRÓL, TOVÁBBTANULÓKRÓL

Az új kollektív szerződés kapcsán

A továbbtanulással kapcsolatos, régóta bejáratott gyakorlatunkat, eljárásainkat az utóbbi időben alapvetően megkeverték bizonyos jelenségek. Részben jogi oldalról, mert-hogy új Munka Törvénykönyv, új Közalkalmazotti Törvény, s ezek folyamányaként új FSZEK kollektív szerződés látott napvilágot. A kérdésre vonatkozó újszerű jogi szabályozáson kívül is felmerültek olyan befolyásoló tényezők, melyek eddig nem okoztak különösebb gondot: mégpedig a képző, továbbképző intézmények zömében bevezetett jelentős összegű tandíjak, vizsgadíjak. A harmadik figyelmen kívül nem hagyható tény a szabadságok nagymértékű megnövekedése, melyek következtében a konzultációs és vizsganapok biztosítása a továbbtanulók számára egyre nehezebben oldható meg. S végül, de nem utolsósorban, a Közalkalmazotti Törvény alkalmazása okán végrehajtott közalkalmazotti besorolások kapcsán több dolgozót kötelezni kellett a munkaköréhez szükséges végzettség megszerzésére, annak érdekében, hogy a "helyén" maradhasson. Nos, ezen tényezők alapján némiképp új alapokra kell helyezni az egész kérdéskört.

Először is szeretnünk volna tiszta képet kapni a helyzetről. Ennek érdekében történt meg az adatgyűjtés valamennyi továbbtanulóról.

Az összegyűjtött adatok szerint az 1993/94-es tanév megkezdésekor intézményünkben a továbbtanulók száma összesen 90 fő. Mennyiségi megoszlása: a hálózatból 70 fő, a központi könyvtárból 12 fő, a gazdasági főosztályról 8 fő.

A továbbtanulók tematikus-tartalmi csoportosítása szerint:

középiskolai végzettségért	2 fő
könyvtáros asszisztens középfokú végzettségért	44 fő
felsőfokú alapképzés megszerzéséért	11 fő
felsőfokú másoddiplomáért	24 fő
egyéb szaktanfolyami végzettségért	9 fő
	<hr/> 90 fő

A képző intézmények és szakok szerinti megoszlás:

esti gimnázium	2 fő
könyvtáros-asszisztens FSZEK-ben	22 fő
OSZK-ban	17 fő
OMIKK-ban	5 fő
	<hr/> 44 fő

Főisk. könyvtár szak	3 fő
Főisk. könyvtár kiegészítő (másoddipl.)	2 fő
ELTE könyvtár szak	2 fő
ELTE szakinformatikus	5 fő
KLTE-OSZK humáninformatikus (másoddiploma)	2 fő
OSZK könyvtáros-informatikus	7 fő
ELTE szociológia szak	4 fő
Államigazgatási főiskola (1 alap + 2 kieg.)	3 fő
Bárczi G. Gyógyped. Főisk.	1 fő
Pázmány P. Róm. Kat. Egy.	4 fő
OTKE Eg.ü. Főisk. Kar	1 fő
Gábor Dénes Műszaki Inform. Főisk.	1 fő
BMK népi játék- és kismerterség, bőrműves, kézműves stb.	3 fő
Gazdasági jellegű szaktanfolyamok	6 fő

A 90 fős továbbtanulói gárdához csatlakozik még azok köre, akik a felsőfokú szakirányú végzettséget az OSZK-ban önálló felkészüléssel letehető szakvizsgával szerzik meg öt éven belül, folyamatosan.

(Zárójelben jegyzem meg, hogy az "első fecske" ezen a téren Pancza Lászlóné volt, aki október hónapban eredményesen tette le a gyermekkönyvtárosi szakvizsgát.)

Ami az egész helyzetet bonyolulttá teszi, hogy a felsőoktatási intézményekre való jelentkezés új rendje miatt (ti., hogy a jelentkezési nyomtatványt a munkáltatónak nem kell véleményeznie) gyakorlatilag csak a tanévkezdéskor derül ki, hogy kik hová jelentkeztek, kiket vettek fel, s ők természetesen kéri a nekik járó kedvezményeket, tanulmányi szabadságban, konzultációban való részvételt, anyagi hozzájárulást stb. Bizony, olykor szinte megoldhatatlannak tűnő feladat, mindenkit elengedni az éppen aktuális iskolába, plusz a betegek, a kiszámított, szűkös létszám...

Érdeemes egy pillantást vetni a jelenleg továbbtanulók "földrajzi" megoszlására is:

I.	-	-	
II.	-	5	
III.	-	1	
IV.	-	8	
V.	-	4	
VI.	-	4	(+ 1 gyes)
VII.	-	5	
VIII.	-	1	
IX.	-	2	
X.	-	4	
XI.	-	4	
XII.	-	-	
XIII.	-	7	
XIV.	-	3	
XV.	-	5	(+ 1 gyes)
XVI.	-	2	
XVII.	-	3	
XVIII.	-	4	
XIX.	-	4	
XX.	-	-	
XXI.	-	2	
XXII.	-	-	
		68	(+ 2 gyes-en levő)
Budapest Gyűjtemény		3	
Központi Ellátó Szolgálat		2	
Olvasószolgálat		1	
Számítógépesítési oszt.		1	
Szerzeményezés		2	
Szociológiai oszt.		2	
Zenei Gyűjtemény		1	
		12	
Gazdasági Főoszt.			
középf.		2	
szaktanf.		6	
		8	

Oknyomozó beszélgetéseim során az alábbi "modellek" körvonalazódtak a továbbtanulásra jelentkezők eljárásait tekintve:

- továbbtanulási szándékát helyi vezetőjével egyeztetette, s előre megkérték (a személyzeti-oktatási vezetőn keresztül) a főigazgató támogatását is,
- továbbtanulási szándékát helyi vezetőjével egyeztetette,
- továbbtanulási szándékát helyi vezetőjével csak utólag közölte,
- továbbtanulási szándékát helyi vezetőjével utólag sem közölte, csak véletlenül derült ki.

Azt hiszem, hogy ha egy problémának egy adott pillanatban nincsen intézményileg írott szabályozása, valamilyen iratlan szabályok betartása akkor is elvárható! Ebben az esetben, nem titkolom hogy az a/ és b/ típusú eljárást követőket tartom fairnek, a c/ és d/ típusban említettek szinte lehetetlen helyzetbe hozzák közvetlen vezetőjüket. Emellett a súlyos gyakorlati nehézség mellett az intézményi érdek érvényesülésének a lehetőségét már meg sem említem...

Úgy gondolom, valamennyiünk közös érdeke, hogy valamilyen játékszabályban állapodjunk meg és ezt tartsuk is be. Mondom ezt most, amikor lassan közeledik a következő tanévre szóló jelentkezések időszaka. Érezze tehát kötelességének minden önként továbbtanulni szándékozó, hogy közvetlen vezetőjét tájékoztassa tervéről annak érdekében, hogy az mérlegelhesse időben, tudja-e biztosítani a tanulás feltételeit (munkaidő átcsoportosítás, helyettesítés stb.). A kedvező helyi fogadtatás után - lehetőség szerint - valamilyen formában (legalább szóbeli bejelentés) a felsőbb vezetést is szükséges lenne tájékoztatni (a főigazgatót a személyzeti és oktatási vezetőn keresztül). Tekintettel arra, hogy a tanulás anyagi támogatása központi keretből történik, tehát az intézmény szempontjai szerint is mérlegelni kell, köt-e majd a továbbtanulóval tanulmányi szerződést, milyen kedvezményeket biztosít stb. Az összes kérelem ismeretében lehet erről dönteni, s erről előre tájékoztatni az érintetteket, hogy tudják jól előre, mire számíthatnak!

Mindazok, akik sem a helyi, sem a felsőbb vezetés előzetes véleményét, állásfoglalását nem kéri ki, s továbbtanulási szándékukat csak utólag, a tanulmányok tényleges megkezdésekor jelentik be, semmiféle támogatás kérésére ne legyenek jogosultak! Legyen ez a mi iratlan, de mindenki által elfogadott és követett szabályunk.

Végül egy konkrét megjegyzés. Többek között a továbbtanulásra vonatkozó tudnivalókat is - a már említett törvényi szabályozáson túl - a kollektív szerződés tartalmazza, melyet a napokban az intézmény minden dolgozója kézhez kap.

Bartos Éva

KÖNYVTÁRI NYÍLT NAP

Nagy örömmel tapasztalhattam, hogy a "minden kezdet nehéz"-elv szellemében az idén már könnyebb volt a tömegkommunikációs intézményeknél "lobbyzni" - azaz, már tudták, hogy mit jelent számunkra, az olvasók számára ez a nap, hogy milyen gazdag programot kínálunk, hogy ismételten milyen sok neves előadóművészt sikerült támogatónak megnyerni.

Úgy vélem, hogy könyvtárunk népszerűségének fontos mutatója, hogy amikor az idén "Ö r ö k z ö l d d a l l a m o k" címmel hirdettük meg az esti gálát, sokan jöttek korábbi operaházi barátaink közül is, holott nem ez a műfajuk. Itt azonban arról volt szó, hogy olyan széles közönségrétegnek énekeljenek - a M a g y a r Á l l a m i O p e r a h á z magánénekesei is -, akik igényes szórakozási vágyuk ellenére nem tudják megfizetni a méregdrága színházjegyeket, illetve minket könyvtárosokat szórakoztassanak, akik sokszor azért nem tudunk színházba eljutni, mert késő estig dolgozunk. További célunk volt, hogy megmutassuk azon jelenlévő protokoll-vendégeinknek, akiknek rálátása, sőt sok esetben kompetenciája van kulturális ügyekre, hogy a jó ügy érdekében széleskörű művész-összefogás szervezhető.

Szeretném ezúton is megköszönni B e r k e s J á n o s n a k, C s á k G y ö r g y n e k (Arany János Színház), K a l m á r M a g d á n a k, K o r c s m á r o s P é t e r n e k, K u k e l y J ú l i á n a k, R o h o n y i A n i k ó n a k - H o r m a i J ó z s e f n e k, F a r k a s B á l i n t n a k (Fővárosi Operett Színház), hogy ott voltak, hogy könnyed eleganciájukkal elhittették velünk, értékesen csillog a "könnyű" műfaj is.

Bár F a r k a s B á l i n t pár nappal a műsor előtt tér vissza amerikai vendégszerzéséről, telefonon már kintről jelezte részvételét, s ahogy a női szíveket ismerem győzött ismét a charme-jával, humorával, történeteivel, amelyekből kiderült, hogy a színpadi csók az nem az igazi...

Nagy öröm volt megismerni K o v á t s K r i s z t a, V a r g a M i k l ó s hétköznapi arcát, azt a szinte hihetetlen szerénységet, amely a pénzéhes popvilágban rájuk még jellemző, V é r t e s A t t i l a az utolsó pillanatban is szívesen vállalta, hogy fellép, mert István a király nélkül nem lett volna teljes a második blokk. A musical-rock-opera részletekből álló programot G ó r N a g y M á r i a Színitanodája növendékei előadásában a "G r e a s e" leglátványosabb számai "vezették fel", közben, a függöny mögött ott táncolt és dúdolt velük V a r g a M i k l ó s és V é r t e s A t t i l a.

Róluk még annyit, hogy az idén december 30-ára a szintén az Almássy térre tervezett ROCK-GÁLA (melyet a VII. kerület szervez) közreműködői listájára már "feliratkoztak"...

Természetesen nem utolsósorban a szabadegyházi P a n a l c o Italgár Kft-nek is köszönhetjük, hogy az idei Nyílt nap olyan oldott hangulatban zárult. A P a n a l c o segítségével hoztunk tető alá egy jó hangulatú büfét, kaptak ajándécsomagot a helyszínen a csábító italfajtákból fogyasztani nem tudó művészek. Köszönjük, hogy megtisztelt bennünket S o p r o n i T a m á s ú r, a Panalco ügyvezető igazgatója, amikor úgy gondolta, hogy az Általuk a "Királyok itala - Italok királya" égisz alatt bevezetett Málta királykeserű jól mutat majd a Zene királyainak asztalán is. Természetesen a büfé vendégei is szívesen ismerkedtek ezzel a szinte "gyógyitalnak" számító fajtán kívül a többi termékkel is.

Bár lassan egy hónapja, hogy lezajlott a nagy nap, melynek délelőtti, szinte már tradicionálisnak mondható művészvendégeit is meg kell neveznem, B á n f f y G y ö r g y ö t, J u h á s z J á c i n t o t - mégis sokan emlékeztetnek, hogy igen, látták a TV-Híradóban a tudósítást, hallották a rádió különböző műsoraiban az előzeteseket, az invitálást, milyen jó, hogy aznap délben a "Weinckheim-palotából" jelentkezett a "Ki nyer ma" műsor - külön megtiszteltetésként M a g y a r K o r n é l ú r, a főszerkesztő vezetésével, aki olyképpen is aktualizált, hogy meghívta az esti gála művészházaspárját, R o h o n y i A n i k ó t és H o r m a i J ó z s e f e t, hogy ők maguk tegyék fel a rájuk vonatkozó kérdéseket.

Bár Nyílt Nap ilyen formán csak egyszer van évente, azonban az 1994-es év fontos évforduló számunkra: a z a l a p í t á s 9 0 . é v f o r d u l ó j á t ü n n e p e l h e t t j ü k. Reméljük, ez ismét több találkozási lehetőségre ad majd módot, a sajtó-rádió-TV érdeklődését sikerült már kellőképp felkelteni, tehát "benne leszünk a hírekben", meg az olvasók szívében is. Itt következik a költői kérdés: kell-e ennél még több, mire szinte hallom tekintélyes gazdasági igazgatónk, D e á k S á n d o r ú r "sztentori" hangját: igen, több pénz, mint amennyi az idén volt. Hát persze, hisz ezért fohászkodott az esten F a r k a s B á l i n t is: "N e k ü n k m e g e g y k i s p é n z t i t t l e n n". Ámen...

Bagdi Marianne
PR-szakreferens

MEGHÍVÓ

80 ÉVES A
FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN
KÖNYVTÁR HÁLÓZATA

PROGRAM

December 27. hétfő de. 10-12 óráig

- Emléktábla avatás és emlékülés

Az emléktáblát avatja:

Dr. M a r s c h a l l M i k l ó s
főpolgármester-helyettes

Az emlékülés előadásai:

L i t v á n G y ö r g y
történész:
Szabó Ervin

P a p p O s z k á r
festőművész:

A Magyar Nagyoriens nagypáholy
nagymestere

V i t á n y i I v á n
szociológus;
A szabadkőműves mozgalom régen és ma

K i s s J e n ő
a FSZEK főigazgatója:
A könyvtári hálózat korszakai és
távlatai

December 28. kedd du. 17 órától

- Együtt a csapat

A könyvtár régi dolgozóinak és olvasóinak
találkozója

December 29. szerda du. 14-19 óráig

- Játszva ünnepelünk

Játszóház, bohócok és énekesek

December 30. csütörtök este

- Szilveszteri előzetes

Ingyenes rockkoncert az Almássy téri
Szabadidő Központban.

PÁRIZS — BUKAREST — PÁRIZS

Ahhoz, hogy egy párizsi beszámolóba belekezdjek, hála Istennek, kell egy kis visszatekintés. Azok közé a véletlenül szerencsések közé tartozom, akiknek visszatérő "Párizs-élménye" van. Először 1968 májusában jártam ott, nos ebből az időből mindenre emlékszem, csak a könyvtárakra nem. Egy megrendüléssel, kétségbeeséssel és csodálattal teli emléktömeg maradt, könnygáz-szaggal, vízagyúval, kiéhezett rohamrendőrökkel, mindenre elszánt diákokkal. (Most láttam kései utódaikat békésen összebújni egy-egy könyvtári sarokban, ügyesen "művelve" egyszerre a világ két legjobb dolgát, az olvasást és a szerelmet.)

Másodszor '74-ben, nyári turistaként csak álmos, olvasó nélküli, ámde nyitvatartó, ódon párizsi könyvtárakat láttam. Az igazi belefeledkezés 1975-ben következett, amikor ösztöndíjasként két hónapot tölthettem itt, egyszerre rendezve a Magyar Intézet könyvtárát és teljesítve a vendégül látott ösztöndíjas kötelezően előírt programját. Grenoble, Melun, Clamart, Ivry könyvtárait láthattam.

Itt már akkor létezett "a könyvtár, a közösség háza" fogalma. Volt már artotéka; műves festményeket és kisplasztikákat vihetett haza a könyvtár tagja, ha volt vásárlási számdéka, azért, ha nem, hát azért. A gyerekkönyvtárak színesek és méretarányosak voltak, a vakoknak és gyengén látóknak volt hangoskönyv és öregbetűs. Nem volt könyvtár rámpa és lift nélkül, és találkoztam értelmi fogyatékos gyerekcsoportokkal a könyvtárakban. Talán mondanom sem kell, hogy hatalmas irigység élt bennem, mert minderről azt hittem, hogy az egész csak pénz kérdése.

Volt még egy alkalom 1978-ban, amikor büns módon nem figyeltem a könyvtárakra csak családtagjaimmal törődtem, arra fordítottam ugyanis minden energiámat, hogy lakhelyünkön jóllakassam őket, nehogy nekem a Quartier Latinben jusson eszükbe, hogy éhesek. (Itt azért ideje leleplezni a gyakori párizsi utak titkát; testvérem 1956-ban az egyetlen lakható helyként Párizst választotta a világból.)

Az igazi év az idej volt. Sejtettem, hogy nagyszerű év lesz, mert kedvelt lapomban, a Magyar Narancsban találtam egy hirdetést, ami így szólt: "Havas Katalint a leendő nyáron nagy boldogság éri". Sose tudom meg, hogy ki üzente és hogy valójában nekem szólt-e az üzenet, de magamévá tettem és már januárban elkezdtem boldog lenni. Nem hiába, mert ebben az évben kétszer is eljutottam Párizsba. Egyszer egy nemzetközi konferencián vettem részt, és szeptemberben, a Francia Intézet jóvoltából egy hetes tanulmányúton voltam. Januárban a Pompidou Központ körüljárására jutott idő a több napos tanácskozás mellett, szeptemberben napi két "közszolgálati" könyvtárat láthattam.

Ami '75-ben az elővárosokra volt jellemző, az ma már Párizsra is igaz. Igen kellemes, használó-centrikus könyvtárak épületek, természetesen nem a történelmi városközpontban, ott megfizethetetlen egy helyiség, még magának a városnak is, hanem a külső kerületekben, de ott mindenhol, szépen egymás után, hálózatba szerveződve rövidesen végére érve a több éves számítógépesítési programnak.

Ezek amolyan alapkönyvtárak. Minden van bennük: olvasóterem, de a kézikönyvtár kizárólag lexikonok és enciklopédiák, szótárak és adattárak sorából áll, minden más kölcsö-

nözhető. Ha egy szükséges monográfia nincs bent, a kompjuter megmutatja, hogy a hálózatba kapcsolt, egyelőre tíz könyvtár melyikében található, és odamegy érte, aki keresi. Tervezik, hogy létrehoznak egy motorosszolgálatot az átkölcsönzéshez. A kölcsönző terek roppant tágasnak tűnnek; ugyanis a tér közepén nincs vállmagasságnál nagyobb polc, az állványok műanyagból és fémből készültek és nyitottak, a könyvek felett át lehet látni. A látvány roppant tarka, itt ugyanis sikerült megszabadulni a költségesebb és sokkal kevésbé látványos könyvtári kötéstől; pár éve még egy átlag francia könyvtár is szürkéllett és zöldelt az egyforma könyvektől, mára kitaláltak egy ragasztót és egy fóliát, amitől a könyv élettartama megsokszorozódik, de megőrzi az eredeti borítót. És mindegyikben van diszkothéka, hatalmas mennyiségű CD-vel.

Láttam két gyermekkönyvtárat, egy teljesen helyénvaló takarosat és egy elvarázsolt építész szörnyszüleményét, egy szürke betonteknőt. A dislexia elleni lázban annyi a képregény, mint égen a csillag. Nagyon sok gyerekkönyv jelenik meg hangszalagon is, ezek is kölcsönözhetőek, az ismeretterjesztő könyvek gyönyörűek, mint otthon, drágák, mint otthon, de a könyvtárban annyi van belőlük, amennyi kell.

Ezekben a könyvtárakban nyoma sincs a "vállalkozó" szellemnek. Semmiért nem kérnek pénzt, csak a hangzó anyagért, nincs kölcsönözhető videó; a gyerekkönyvtár egész nyáron, egész délután fogadja a "nyaralni nem tudó" gyerekeket. Ahány színt a Jó Isten kikevert, annyi színű a gyerek a gyerekkönyvtárban, és annyi színű a diák a Pompidouban.

A Discothéque des Halles-ban irdatlan vászttékkal állnak bárki rendelkezésére, aki vagy itt, vagy Párizs bármelyik lemeztárában befizette az évi 150 frankot, ha hagyományos hangzóanyagot kíván kölcsönözni és 200-at, ha CD-t is. Akkor jártam itt először, amikor a híres "Párizs gyomra" még élt, amikor az esti operaelőadás után együtt ette a hagymalevest

az illatos úri közönség és a véres kötényű mérszáros legény a Disznólárhoz címzett kocsmában. Azóta a vásárcsarnokot lebontották, a zöldségárusok egy vad színekben tomboló ultranaív szoborcsoportot állítottak saját emlékükre a Saint Eustach templomban és a csarnok helyén felépült a Forum des Halles, egy fantasztikus építészeti megoldás, hatalmas, csak elképedni és eltévedni jó üzletközponttal, számtalan galériával, mozival, csodálatos gyerekjátászóhellyel, a lemeztárral és a város videotékájával. Körben mindenütt a klasszikus párizsi parkokat idéző kovácsolt vas térelválasztók és kertek és virágok és szökőkutak mindenütt, az egész varázslatos és zegzugos, természetes bűvő- és találkahelye az ifjúságnak, de sajnos a kábítószereseknek is. Azóta hallottam, hogy nem életbiztosítás ezen a környéken közrendőrnek lenni, mert a narkósok mindenre elszántak. Természetesen az egyik legnagyobb élmény mindig a Bobour, vagyis a Pompidou Központ...

(Folytatjuk!)

Havas Katalin

Egy kollegiális felhívás

A bukaresti Városi Mihail Sadoveanu Könyvtár és a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár a jövőben erősíteni kívánja együttműködését. Ennek érdekében különböző vállalkozásokat tervez. Ezek közé tartozik egy Budapesten 1994-ben megrendezendő szeminárium is a közművelődési könyvtárak aktuális kérdéseiről.

Ezek a szemináriumok valójában akkor hasznosak, ha nem csak 2-3 kolléga érkezik a partner intézménytől, hanem a lehetőség szerint minél többen. Ennek azonban többnyire anyagi akadályai vannak, amelyek főképpen a drága szállásköltségekben jelentkeznek.

Ezért felmerült a kérdés: nem lehetne-e jónéhány bukaresti kollégát saját lakásainkba elhelyezni? S ezzel akár 10-20 fő számára is lehetővé tenni a budapesti szemináriumon való részvételt.

Aki tehát úgy érzi, hogy egy vagy két személyt vendégül tud látni néhány napra, elősegítendő ezzel könyvtáraink barátságát (s talán népeinkét is), az jelezze készségét Bartos Évának, Havas Katalinnak vagy Papp Istvánnak mielőst e felhívást elolvasta.

A Zenei Gyűjtemény 1993. október 1-én tatarozás miatt bezárt. Előreláthatólag július 30. után tudjuk újra fogadni olvasóinkat.

A felújítás már nagyon aktuális volt! A KÖJÁL évenkénti ellenőrzései minden alkalommal előírták a tisztasági festést, a világítás az első perctől kezdve sem érte el az előírt lux-értéket. A könyvtár tatarozási tervében évek óta szerepeltünk. A festés, mázolás mellett a kölcsönzőben és a fonotékában kicserélik a padlóburkolatot: és ami számunkra is és az olvasóknak is a legfontosabb; új, korszerű világítást kapunk.

A tatarozás alatt sok belső munkát szeretnénk elvégezni. Nagy ütemben készítjük a leírásokat, feltöltjük katalógusainkat. Két kolléga a kórusanyag adatainak számítógépre vitelén keresztül tanulja a kívánságaink szerinti alakuló TEXTAR programot.

Néhány évvel ezelőtt nagyobb mennyiségű könyvet és hanglemezt kaptunk ajándékba a Magyar Zeneművészek Szövetségétől és a Francia Intézettől. Ezeknek a dokumentumoknak a kiválogatása, állománybavétele és feldolgozása is szerepel terveinkben.

Gondolkodunk a kölcsönzési adminisztráció megújításán, a szisztéma korszerűsítésén is.

Nagy reményeket fűzünk ehhez a néhány hónapra, igyekszünk nagyon kihasználni az időt!

Nehéz szívvel zártunk be, mert tudtuk, hogy sok olvasónknak okozunk ezzel gondot. Türelmüket, megértésüket kérjük, segítségképp szórólapot készítettünk a legjelentősebb zenei könyvtárak adataival.

Kemény, nehéz időszak ez nekünk is - rámulás, költöztetés stb. -, viszont nagy öröm számunkra, hogy jövőre felfrissülve, megszépülve ünnepelheti majd a gyűjtemény fennállásának 30. évfordulóját.

Gócza Gyuláné

Pályázati felhívás

A Magyar Történelmi Társulat a Fővárosi Tudományos Alap támogatásával Budapest történelmi pályázatot hirdet.

A pályázat célja, hogy Budapest történetének sokoldalú megismerése új adatokkal bővüljön meg nem jelent személyes visszaemlékezések, dokumentumok és a feldolgozások alapján.

A feldolgozandó témakörök időhatára 1872-1948.

Javasolt témakörök:

- A főváros közüzemeinek története. (Pl.: BESZKÁRT, vágóhidak, kenyérgyár, vásárcsarnokok, temetkezési vállalat stb.)
- A főváros közigazgatásának története. (Polgármesteri hivatal, kerületi hatóságok)
- A főváros szociálpolitikája. Egészségügyi, szociális intézmények. (Kórházak, szanatóriumok, árvaházak, szeretetotthonok)
- Fővárosi egyesületek. (Társadalmi, kulturális, sport)
- Budapest és az ország kulturális kölcsönhatásai.
- Budapest községi, gazdasági és kulturális életét formáló személyiségek, családok életrajza.

A kézirat terjedelme minimum 25, maximum 200 oldal lehet. A tanulmányokat szakmai zsűri bírálja.

Pályadíjak:

- I. díj (1 db) 50 000 Ft
- II. díj (2 db) 30 000 Ft
- III. díj (3 db) 20 000 Ft

A pályamunkákat 2 példányban 1994 november 15-ig kérjük beküldeni a Magyar Történelmi Társulat címére: 1014 Budapest, Úri u. 53; vagy 1250 Budapest Pf. 9.

A pályázat titkos. A művek jelígesek. A szerző neve, lakcíme és foglalkozása zárt borítékban a pályázathoz csatolandó.

Eredményhirdetés: 1995. május 15.

A pályamunkák egy példánya - mivel a pályamunkákat a Fővárosi Tudományos Alap fedezi - a szerzői jogok figyelembe vételével a fővárosi közgyűjteménybe kerül.

Magyar Történelmi Társulat

Elkészült és életbe lépett a FSZEK új Kollektív Szerződése. Minden dolgozónk a kezébe kapja majd.

***

Az október 27-i értekezleten megismerhetjük az intézményi költségvetés helyzetét, ami nem mondható rossznak. Hosszú vita folyt a KESZ aktuális problémáiról. A legviharosabb azon javaslat fogadtatása volt, amely az új kazetták elosztását a bevételtől kívánná függővé tenni; ami azt jelenti, hogy bizonyos videós bevétel szint alatt a könyvtár nem kap új kazettát.

***

Kerületi igazgatói értekezlet vitatta meg november 1-jén a közalkalmazotti törvény bértáblázatának 1994. január 1-jén esedékes életbe lépésének következményeit.

***

Könyvtárunk főigazgató-helyettese, Papp István Bécsben részt vett a dr. Magda Strelb (Osztrák Nemzeti Könyvtár) és dr. Ferdinand Baumgartner (Bécsi Egyetemi Könyvtár) nyugdíjba vonulása alkalmából rendezett szimpóziumon.

***

Kapcsolataink bővítése érdekében Papp István Bukarestbe látogatott Szabó Béla István fővárosi önkormányzati képviselő társaságában. Megállapodást kötött a Mihaíl Sadoveanu Városi Könyvtárral kiadványcseréről, könyvtárosok kölcsönös szakmai látogatásáról és a helyi Petőfi Sándor fiókkönyvtár állományfejlesztésének támogatásáról.

***

Felújítás és alapos állomány tisztítás után november 3-án megnyílt az örmezei könyvtár.

***

A Pest Megyei Könyvtár és könyvtárunk közös szervezésében neves szakemberek tartanak irodalomismereti továbbképzést a központi könyvtárban. November 3-án Tarján Tamás irodalomtörténészt hallottuk a határon túli magyar irodalomról és még sok minden másról előadni; 17-én Szekeres Melinda debreceni irodalomszociológus tárta fel részletesen napjaink népszerű "szórakoztató irodalmának (a horrornak, a pszichothrillernek stb.) titkait.

***

Népszerű a központi könyvtár! Legalábbis, ami a filmforgatásokat illeti. Bevételünk növekednek!

Összeállította:
Somogyi József

1993. december 14-én (kedden) délután 3 órai kezdettel a gyermekkönyvtári szolgáltatás hazai beindítása 80. évfordulójára emlékezve a j á n d é k m ű s o r r a l kedveskedünk gyermekolvasóinknak.

A zenés irodalmi műsorban fellépnek többek között: Detre Annamária, Pápay Erika, Hűvösvölgyi Ildikó, Gálffy László, Weil Róbert. Szeretettel várunk minden gyereket - akik között ajándékokat sorsolunk ki. Szeretnénk, ha saját dolgozóink is elhoznák gyerekeiket erre a színészek ingyenes fellépőre és a BM Duna Palota támogatásával létrejött programra - melynek helyszíne: Budapest, V. Zrínyi u. 5., Színházterem.

Meghívó

1993. december 21-én (kedden) délután 3 órai kezdettel szintén a BM Duna Palotában várjuk a Zenei Gyűjtemény olvasóit, a zene barátait arra az "ÓÉVBÚCSÚZTATÓ GÁLA-ESTRE", amelyen a nagyszerű közönséget pezsgőáriákból - duettekkel összeállított műsor szórakoztatja.

A gálaműsor tiszteletdíj nélkül fellépő közreműködői többek között: Bokor Jutta, Csonka Zsuzsa, Kukely Júlia, Pitti Katalin, Berkes János, Gulyás Dénes, Leblanc Győző.

A műsor az opera-operett irodalom legszébb - legvidámabb részletei. Ingyenes belépők a kerületi főkönyvtárakban és a Központi Könyvtár Olvasószolgálatánál igényelhetők. Az eseményről közvetítést ad a Magyar Rádió.

Helyszín: Budapest, V. Zrínyi u. 5., Színházterem.

Bagdi Marianne

Személyi hírek

K i n e v e z é s

Szabó Ervinné (II. ker. főkönyvtár igazgatói munkakörének megtartása mellett) nov. 1-től kinevezést kapott a XII. kerület vezetésére is.

Dr. Szatmári Istvánné kinevezést kapott a II. és XII. kerület vezető helyettesi beosztására.

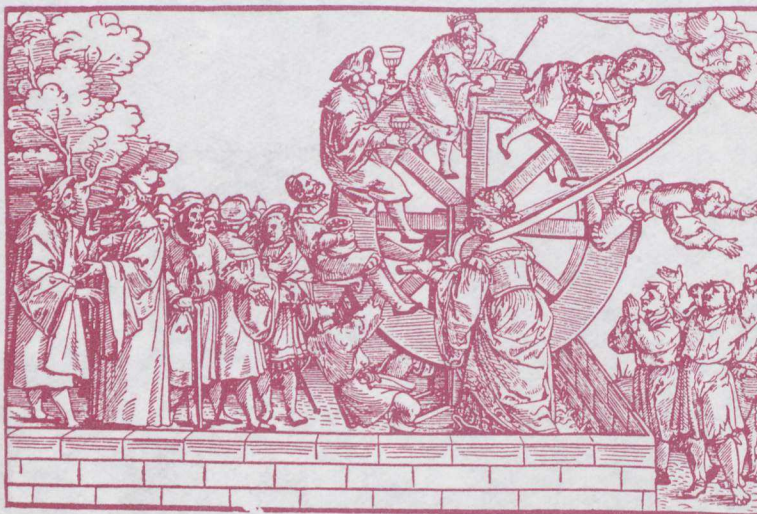
Kiss Katalin (korábban a XIX. ker. főkönyvtár könyvtárosa) nov. 15-től szakreferensi kinevezést kapott.

N y u g d í j b a v o n u l á s

Samu Gizella 1994. febr. 28-án nyugdíjba vonul; 1993. okt. 1-től felmentését tölti.

Ú j s z ü l ö t t e k

Kissné Kollár Ágnesnek Bálint nevű, Steinerne Hand Juditnak Krisztián nevű gyermeke született. A szülőknek és az újszülötteknek jó egészséget kívánunk!

Októberi TOP-lista

Összesen 64 egységből érkeztek be szavazatok, ezek 179 féle címre vonatkoztak.

1. Megveszem ezt a nőt (összes folytatása)	9 szavazat		
2. Danelle Steel: Újra jön a szerelem	8	"	
3. Walt Disney mesék	7	"	
4. Jakes: Észak és Dél	6	"	
5. Jakes: Szerelem és háború	5	"	
6. Danelle Steel: Szerelmes nyárutó	5	"	
7. Crichton: Őslénypark	4	"	
8. Krantz: Még viszontlátjuk egymást	4	"	
9. Montgomery: Anne otthonra talál	4	"	
10. Danielle Steel: Erőszakkal vádolva	4	"	

Szerkesztőbizottság

Tverdota Miklósné elnök
Katsányi Sándor felelős szerkesztő
Aknay Tibor, Bardócz Antalné
Csoma Mihályné, Havas Katalin
Varró Istvánné, Weisz Sándorné
Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta
Ára: 10.-Ft
Előfizetési díj egy évre 120.-Ft
Készült a FSZEK sokszorosítóiában
Táskaszám: 93/356
Eng.szám: III/UHB/30/1981
ISSN 0139-1917